

283**ZARZĄDZENIE Nr 23 PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 8 kwietnia 2003 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie nadania statutu Ministerstwu Finansów

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 2002 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Finansów (M. P. Nr 8, poz. 150, Nr 15, poz. 248 i Nr 38, poz. 602) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Restrukturyzacji Finansów Publicznych,”

b) po pkt 24a dodaje się pkt 24b w brzmieniu:

„24b) Biuro do Spraw Certyfikacji i Poświadczeń Środków z Unii Europejskiej,”;

2) w § 3 w pkt 2 dodaje się lit. r i s w brzmieniu:

„r) Biuro do Spraw Certyfikacji i Poświadczeń Środków z Unii Europejskiej,

s) Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Restrukturyzacji Finansów Publicznych,”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller***284****POSTANOWIENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 8 kwietnia 2003 r.

w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r.

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 w związku z art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271), po ponownym rozpatrzeniu decyzji Ministra Gospodarki z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją z dnia 26 października 1998 r. (M. P. Nr 25, poz. 525), dokonuje się wstępnych ustaleń co do wystąpienia okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego

decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (M. P. Nr 39, poz. 550).

I. Opis stanu faktycznego

Postępowanie antydumpingowe zostało wszczęte przez Ministra Gospodarki na wniosek z dnia 5 maja 1999 r. spółki BUDZYŃSCY S.C. na podstawie art. 44 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028), zwanej dalej „ustawą z 1997 r.”, w związku z domniemaniem obejścia cła antydumpingowego ustanowionego *decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r.* przez przywóz na polski obszar celny zapalniczek jednorazowych deklarowanych jako pochodzących z Tajwanu, a będących *de facto* zapalniczkami pochodzenia chińskiego oraz zapalniczek jednorazowych z zaworkiem pochodzących z ChRL oraz z Tajwanu, a deklarowanych jako zapalniczki wielokrotnego napełniania. Dane przekazane przez wnioskodawcę postępowania BUDZYŃSCY S.C. oraz firmę PREMÉT S.A. —

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

stanowiących razem przemysł krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z 1997 r. — wykazały, że zarówno przywóz na polski obszar celny zapalniczek jednorazowych z zaworkiem, jak również wysyłanych przez Tajwan nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego i służy jedynie obejściu ustanowionego cła antydumpingowego. Wstępne dane wykazały też, że osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego wpłynęło na obniżenie cen towarów krajowych. Przemysł krajowy wykazał, że ceny zapalniczek na polskim rynku nie osiągnęły w badanym okresie (listopad 1998 r. — marzec 1999 r.) poziomu ceny wyznaczonej decyzją Ministra Gospodarki, tj. 0,12 EUR/szt. na bazie CIF granica RP. W związku z powyższym przemysł krajowy wyprodukował jedynie nieznaczną ilość zapalniczek jednorazowych (w okresie badanym wielkość produkcji przemysłu krajowego wyniosła ok. 1,7 mln sztuk).

Mając powyższe na uwadze, Minister Gospodarki wszczął postępowanie antydumpingowe *postanowieniem z dnia 2 czerwca 1999 r. w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego w związku z wystąpieniem okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r.* (M. P. Nr 22, poz. 324).

Po przeprowadzeniu postępowania antydumpingowego Minister Gospodarki *decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją z dnia 26 października 1998 r.* (M. P. Nr 25, poz. 525), zwaną dalej „*decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r.*”, nałożył cło antydumpingowe na zapalniczki kieszonkowe gazowe do wielokrotnego napełniania (kod PCN 9613 20 90 0), pochodzące z ChRL lub Tajwanu, oraz na zapalniczki kieszonkowe gazowe jednorazowe (kod PCN 9613 10 00 0), pochodzące z Tajwanu, rozszerzając cło antydumpingowe nałożone na zapalniczki jednorazowe pochodzące z ChRL (nałożone decyzją z dnia 26 października 1998 r.).

Zgodnie z pouczeniem zawartym w ww. decyzji, na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), przedsiębiorstwa: P.P.H.U. „DREWEX”, P.P.H.U. „MAX” Marek Haligowski, P.P.H. ST Stanisław Trzciniński i CONIN S.A. złożyły wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, Minister Gospodarki wydał *decyzję z dnia 14 listopada 2000 r. utrzymującą w mocy decyzję z dnia 17 sierpnia 2000 r.* (M. P. Nr 25, poz. 525), zwaną dalej „*decyzją z dnia 14 listopada 2000 r.*”.

Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 2002 r. (sygn. akt V SA 3981/00 i V SA 27/01) zaskarżona decyzja z dnia 14 listopada 2000 r. została uchylona. Konsekwencją wyroku NSA było zobowiązanie Ministra Gospodarki do ponownego rozpoznania sprawy. Rezultat podjętych przez Ministra działań został przedstawiony poniżej.

II. Legitymacja wnioskodawcy do wszczęcia postępowania oraz określenie przemysłu krajowego

Stosownie do treści art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z 1997 r. wniosek uważa się za złożony, jeśli popierają go producenci krajowi produkujący co najmniej 25% całej produkcji krajowej towaru podobnego. Ponadto, jeżeli niektórzy producenci krajowi wyrazili sprzeciw wobec wszczęcia postępowania, wniosek musi być popierany przez producentów krajowych, których produkcja towaru podobnego jest większa (w ujęciu ilościowym) niż produkcja towaru podobnego produkowanego przez producentów krajowych, którzy wyrazili sprzeciw wobec wniosku. Ponieważ w toku niniejszego postępowania żaden z producentów krajowych towaru podobnego nie zgłosił sprzeciwu wobec wszczęcia postępowania, w celu ustalenia legitymacji wnioskodawcy do wszczęcia postępowania zbadano jedynie pierwszy z ww. warunków.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy z 1997 r., przemysł krajowy stanowi ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium RP lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi co najmniej 50% całkowitej produkcji krajowej tych towarów. Zdefiniowanie przemysłu krajowego jest istotne w celu określenia reprezentatywności danych dostarczonych przez współpracujących producentów, służących do zbadania szkody, jaką ponosił w okresie badanym przemysł krajowy ogółem.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej podjął następujące działania w celu ustalenia, czy wnioskodawca był legitymowany do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania oraz czy uczestniczące w postępowaniu firmy BUDZYŃSCY S.C. oraz PREMET S.A. stanowią przemysł krajowy:

- 1) zweryfikowano dane odnoszące się do produkcji, przedstawione przez obu znanych producentów krajowych uczestniczących w postępowaniu;
- 2) zwrócono się do Głównego Urzędu Statystycznego o informację nt. całkowitej produkcji zapalniczek w roku 1998 i 1999;
- 3) zwrócono się do bazy danych polskich firm „Kompass” w celu ustalenia producentów zapalniczek jednorazowych w latach 1998—1999.

Ad. 1.

Dane dotyczące wielkości produkcji zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania z dnia 5 maja 1999 r. oraz w piśmie firmy PREMET S.A. z dnia 14 kwietnia 1999 r. zostały zweryfikowane przez przedstawicieli Ministra Gospodarki w listopadzie 1999 r. oraz — na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą z 2001 r.*” — w kwietniu oraz maju 2002 r. Wizyta weryfikacyjna przeprowadzona w tych firmach potwierdziła prawdziwość danych dotyczących produkcji przekazanych wcześniej na potrzeby postępowania. Dodatkowo firma BUDZYŃSCY S.C. przekazała Ministrowi Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kopię sprawozdania o produkcji za 1999 r., przekazanego w dniu 19 stycznia 2002 r. do GUS, która również stanowiła potwierdzenie wcześniej przekazanych danych.

Ad. 2.

W odpowiedzi na wystąpienie Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Główny Urząd Statystyczny przesłał dane dotyczące całkowitej produkcji w latach 1998—1999 towaru o kodzie SWW 0671-43, tj. zapalniczek oraz zapalarek do gazu łącznie z elektrycznymi. Według danych przesłanych przez GUS całkowita produkcja dotycząca tego kodu SWW wynosiła: w roku 1998 — 1 416 tys. sztuk, a w roku 1999 — 3 299 tys. sztuk. W tych latach łączna produkcja firm BUDZYŃSCY S.C. i PREMET S.A. wynosiła odpowiednio: 1 218 tys. sztuk i 3 137,5 tys. sztuk. Zatem zarówno w roku 1998, jak i w roku 1999, biorąc pod uwagę dane całoroczne, produkcja obu firm łącznie stanowiła odpowiednio 86% i 95% produkcji krajowej. Z kolei, udział samego wnioskodawcy postępowania BUDZYŃSCY S.C. w produkcji krajowej wyniósł w latach 1998—1999 odpowiednio 44% i 94%.

Z uwagi na okresowość sporządzania danych przez GUS (w okresach rocznych) niemożliwe było uzyskanie z tego źródła danych dotyczących produkcji całkowitej dokładnie w okresie badanym listopad 1998 — marzec 1999. Jednak można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że jeżeli produkcja wnioskodawcy stanowiła znacznie ponad 25% produkcji całkowitej w okresach odniesienia obejmujących całe lata 1998 i 1999, to warunek z art. 20 ust. 3 ustawy z 1997 r. był spełniony. Dodatkowo należy zaznaczyć, że dane z GUS dotyczące produkcji całkowitej odnoszą się nie tylko do zapalniczek, ale także do zapalarek do gazu łącznie z elektrycznymi (klasyfikowanych pod tym samym kodem SWW co zapalniczki objęte postępowaniem). A więc w rzeczywistości udział wnioskodawcy w produkcji krajowej zapalniczek był wyższy niż przedstawiony powyżej.

Ad. 3.

W toku postępowania uzyskano informację, iż w bazie danych firm polskich „Kompass” w charakterze producentów zapalniczek jednorazowych figurują w latach 1998 — 1999 wyłącznie dwa podmioty, tj.: BUDZYŃSCY S.C. oraz PREMET S.A. Należy dodatkowo zaznaczyć, że w toku postępowania organ prowadzący postępowanie również nie ustalił istnienia jakiegokolwiek innego producenta zapalniczek poza wyżej wymienionymi. Nie nastąpiło również zgłoszenie takiego podmiotu jako strony zainteresowanej w toku postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia należy stwierdzić, że obie spółki stanowiły w okresie badanym przemysł krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z 1997 r. oraz że wnioskodawca postępowania, spółka BUDZYŃSCY S.C., miał zgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z 1997 r. prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie postępowania antydumpingowego w imieniu i na rzecz przemysłu krajowego.

III. Okres badany

Okresem badanym na potrzeby niniejszego postępowania jest okres od dnia 1 listopada 1998 r. do 31 marca 1999 r. Okres powyższy przyjęto z uwagi na fakt, iż w dniu 5 listopada 1998 r. weszły w życie cła antydumpingowe w odniesieniu do zapalniczek jednorazowych pochodzących z ChRL, których obejście jest

przedmiotem niniejszego postępowania, zaś marzec 1999 r. był ostatnim miesiącem poprzedzającym złożenie wniosku o wszczęcie niniejszego postępowania.

IV. Określenie towarów objętych postępowaniem antydumpingowym w sprawie obejścia ustanowionego cła antydumpingowego

Towarami objętymi postępowaniem antydumpingowym są plastikowe zapalniczki kieszonkowe gazowe jednorazowe, klasyfikowane w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego według kodu PCN 9613 10 00 0 pochodzące z Tajwanu oraz plastikowe zapalniczki kieszonkowe gazowe jednorazowe z zaworkiem deklarowane jako do wielokrotnego napełniania, klasyfikowane w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego według kodu PCN 9613 20 90 0, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej lub z Tajwanu.

V. Wykaz ustalonych eksporterów oraz producentów towarów objętych postępowaniami zakończonymi decyzją z dnia 26 października 1998 r. oraz decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r.

W toku postępowania ustalono następujących producentów i eksporterów towaru podobnego:

Polycity Enterprise Ltd., Hongkong (eksporter),
Shude Lis Lighters, Guandong, ChRL (producent),
Gladstrong Investments Ltd., Hongkong (eksporter),
Hainan Daze Commerce Co., ChRL (eksporter),
Tung Enterprise, Hongkong (eksporter),
Tranwick Ltd., ChRL (eksporter),
Wenzhou Import and Export (eksporter),
Wellfield Investment Ltd., Tsuen Wan, Hongkong (eksporter),
China Artex (Holdings) Corp. Beijing, ChRL (eksporter),
Panuy Best Plastic Products Co. Ltd., Dong Ching, ChRL (eksporter),
Top Champion Development Ltd., Kwung Tong, ChRL (eksporter),
Top Field Enterprises Ltd., Tsuen Wan, Hongkong (eksporter),
Xingda Lighter Manufacturing Co. Ltd., ChRL (eksporter),
Recency Co. Ltd. Tajwan (eksporter),
Foshan Weiye Lighter Manufacture Ltd., Nanhai city, ChRL (eksporter),
China National Autotive Industry Imp. and Exp. Corp., Beijing, ChRL (eksporter).

Po wszczęciu postępowania antydumpingowego, zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z 1997 r., Minister Gospodarki przesłał kwestionariusze antydumpingowe władzom ChRL oraz Tajwanu oraz zgodnie z art. 25

ust. 1 ustawy z 1997 r. — wszystkim znanym stronom krajowym, które mogły posiadać informacje istotne dla toczącego się postępowania. Częściowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach antydumpingowych udzieliła jedynie firma ANNEX Andrzej Kazimierzak EXPORT-IMPORT. Inni przedsiębiorcy, o których mowa poniżej, do których zwrócił się Minister Gospodarki, nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach antydumpingowych.

Importerzy:

Firma Handlowa „FRACHT”,
P.P.H.U. „DREWEX”,
P.P.H.U. „MAX” Marek Haligowski,
FIRMA ZUDIMEX,
FIRMA RACZKOWSKI DLT,
FIRMA ANNEX.

VI. Wstępne ustalenia faktyczne dotyczące obejścia ustanowionych ceł antydumpingowych

Przedmiotem badania w toku niniejszego postępowania były dwa rodzaje obejść ceł antydumpingowych ustanowionych wobec zapalniczek jednorazowych pochodzących z ChRL:

- obejście ceł poprzez zmianę struktury geograficznej przywozu, tj. przywóz zapalniczek pochodzących z ChRL jako zapalniczek rzekomo pochodzących z Tajwanu,
- obejście ceł poprzez zmianę struktury towarowej przywozu, tj. przywóz zapalniczek jednorazowych lub jednorazowych z zaworkiem jako rzekomych zapalniczek wielorazowych.

W celu wykazania obejścia ceł antydumpingowych Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej powinien wykazać, iż:

- a) towar, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie obejścia ceł, jest towarem podobnym do towaru objętego cłami antydumpingowymi,
- b) po nałożeniu ceł antydumpingowych nastąpiła zmiana struktury przywozu, niemająca uzasadnionych podstaw ekonomicznych, w celu uniknięcia następstw ceł antydumpingowych,
- c) w wyniku powyższej zmiany nastąpiło osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego polegające na obniżeniu cen towarów krajowych,
- d) nastąpiło rekompensowanie nałożonych ceł przez zagranicznego eksportera (zjawisko to może występować tylko przy niektórych typach obejścia ceł antydumpingowych).

1. Podobieństwo towaru

Zgodnie z definicją ustawową towaru podobnego z art. 2 pkt 1 ustawy z 1997 r., określa się go jako towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru, objętego postępowaniem antydumpin-

gowym, lub w razie braku takiego towaru, inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym.

W toku postępowania Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dokonał ustalenia, że:

- zapalniczki jednorazowe rzekomo pochodzące z Tajwanu są *de facto* towarem pochodzenia chińskiego, a zatem są podobne (jednakowe pod każdym względem) do towaru objętego cłami antydumpingowymi ustanowionymi decyzją z dnia 26 października 1998 r. (dowód — punkt „a” poniżej),
- tzw. zapalniczki do wielokrotnego napełniania rzekomo pochodzące z Tajwanu są *de facto* towarem pochodzenia chińskiego, a zatem odnosi się do nich ustalenie opisane w *tiret* poniżej (dowód — punkt „a” poniżej),
- tzw. zapalniczki do wielokrotnego napełniania pochodzenia chińskiego są towarem podobnym (cechy ściśle odpowiadające) do towaru objętego cłami antydumpingowymi ustanowionymi decyzją z dnia 26 października 1998 r. (dowód — punkt „b” poniżej).

a) przywóz z Tajwanu

Minister Gospodarki w toku postępowania zakończonego *decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r.* stwierdził, iż zapalniczki deklarowane w okresie badanym jako pochodzenia tajwańskiego są zapalniczkami pochodzenia chińskiego.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego na temat produkcji obu typów objętych postępowaniem zapalniczek na Tajwanie ustalono, że na Tajwanie jest jeden producent zapalniczek. Producent ten nie współpracował w okresie prowadzonego postępowania antydumpingowego i nie odesłał wypełnionego kwestionariusza antydumpingowego. Zgodnie z informacjami władz tajwańskich, zapalniczki pochodzenia tajwańskiego nie były przedmiotem eksportu do Polski z Tajwanu w okresie 1996 — 1999 r. Jedyń ustalony w toku postępowania tajwański eksporter zapalniczek — firma „Recency Co. Ltd.” — również nie współpracował w trakcie postępowania, ani też nie odesłał wypełnionego kwestionariusza antydumpingowego. Władze tajwańskie, po zweryfikowaniu dostarczonych kopii świadectw pochodzenia, na podstawie których firma ta dostarczyła do Polski zapalniczki objęte postępowaniem, oświadczyły, w piśmie Nr 455 z dnia 25 maja 2000 r., że dostarczone do Polski zapalniczki były pochodzenia chińskiego, a nie tajwańskiego. Fakt ten wskazuje na próbę obejścia cła antydumpingowego, którym objęte są zapalniczki jednorazowe pochodzenia chińskiego poprzez niezgodne z prawdą deklarowanie ich pochodzenia tajwańskiego.

b) tzw. zapalniczki do wielokrotnego napełniania

W toku postępowania zakończonego *decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r.* dokonano ustalenia, że

zapalniczki do wielokrotnego napełniania objęte postępowaniem są towarami podobnymi w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z 1997 r., bowiem mają cechy ściśle sobie odpowiadające.

Głównymi kryteriami, które były brane pod uwagę przy porównaniu towaru w ramach postępowania, były: cechy fizyczne, cechy użytkowe, jakościowe, zastosowanie, technologia wytwarzania produktu, skład chemiczny i budowa poszczególnych elementów składowych produktu, jakość, zastosowanie, postrzeganie danego towaru przez importerów i konsumentów oraz cena. Kryteriami dodatkowymi stosowanymi do oceny towaru podobnego są kanały dystrybucji, opakowania, kolorystyka.

O tym, że zarówno zapalniczki jednorazowe, jak i deklarowane jako do wielokrotnego napełniania są podobne, świadczył fakt, iż technologia wytwarzania poszczególnych elementów w obu typach zapalniczek, jak również materiał, z których te zapalniczki zostały wykonane, były identyczne. Rozmiary i waga obu typów zapalniczek były również takie same. Co więcej, zarówno zapalniczki deklarowane jako do wielokrotnego napełniania, jak i jednorazowe miały takie same: sposób regulacji wysokości płomienia przez użytkownika, ilość zapaleń wynikających z zastosowanego kamienia, kolorystykę i wzornictwo oraz podobne opakowanie (po 50 sztuk zapalniczek w paletce, paletka w kartoniku i 20 kartoników w kartonie zbiorczym — łącznie 1000 sztuk).

W celu uzyskania informacji na temat głównych kryteriów, które są brane pod uwagę przy porównaniu towaru w ramach postępowania antydumpingowego, przekazano importerom krajowym, eksporterom oraz właściwym przedstawicielstwom dyplomatycznym kraju eksportu kwestionariusz postępowania antydumpingowego. Oprócz wyżej wymienionych kwestii zadaniem stron, którym przekazano kwestionariusz, było udzielenie informacji o producentach i eksporterach zapalniczek, rodzajach ich produkcji, montażu, ekonomicznym uzasadnieniu zmiany struktury rzeczowej eksportu zapalniczek pochodzenia chińskiego, sposobie napełniania i serwisie posprzedażnym, jak również o kanałach dystrybucji. Z uwagi na to, iż żadna ze stron nie odesłała wypełnionego kwestionariusza Minister Gospodarki zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z 1997 r. ustalił na podstawie danych zawartych we wniosku firmy BUDZYŃSCY S.C. cechy fizyczne, zastosowanie, technologie wytwarzania poszczególnych elementów w obu typach porównywanych zapalniczek, skład chemiczny materiałów, z których te zapalniczki zostały wykonane, wymiary zapalniczek, sposób pakowania, zastosowanie.

Dodatkowo, w trakcie postępowania zakończonego decyzją z dnia 17 sierpnia 2000 r. Minister Gospodarki wziął pod uwagę trzy opracowania zewnętrzne:

— ekspertyzę Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w Warszawie (SIMP),

— ekspertyzę Instytutu Górnictwa Naftowego i Gazonictwa w Krakowie (IGNiG),

— badania Centrum Badania Opinii Społecznej.

Ekspertyza SIMP skupiała się na analizie różnic w funkcjach i budowie zapalniczek jednorazowych produkowanych przez przemysł krajowy oraz rzekomych zapalniczek wielorazowych (zapalniczek jednorazowych z zaworkiem) pochodzących z ChRL i Tajwanu. W konkluzji powyższej ekspertyzy stwierdzono, że oba powyższe produkty, ze względu na różnicę w budowie „różnią się w sposób zasadniczy co do przeznaczenia”. Zapalniczki pochodzące z Chin i Tajwanu nie zostały jednak w powyższej ekspertyzie określone jako wielorazowe, ale jako „zapalniczki wielokrotnego napełniania”. O ile bowiem posiadały one zaworek, który teoretycznie takie napełnianie umożliwiał, o tyle mechanizm krzeszący iskrę miał „bardzo zbliżoną konstrukcję” do jednorazowej zapalniczki krajowej, co oznacza, iż konstrukcyjnie mechanizm ten uniemożliwiał wymianę kamienia. Należy zaznaczyć, że o zapalniczce wielorazowej można mówić w przypadku, gdy wymieniaalny jest zarówno kamień (mechanizm krzeszący), jak i gaz.

Badania przeprowadzone przez IGNiG miały na celu wykazanie, że zaworek zamontowany w importowanej zapalniczce faktycznie umożliwiał ponowne napełnienie zbiorniczka z gazem. Przebadanie 18 zapalniczek udowodniło, że ponowne (a nawet kilkakrotne) napełnienie zbiorniczka z gazem jest możliwe, choć należy zaznaczyć, że w celu pomysłnego wykonania tego zadania konieczne było zastosowanie konkretnego gazu i konkretnego aplikatora, i wiedza taka, z uwagi na brak instrukcji, nie jest dostępna przeciętnemu użytkownikowi zapalniczki. Dodatkowo należy zaznaczyć, że przeprowadzone badania wykazały tylko, iż zapalniczkę można ponownie napełnić, a zbiorniczek pozostaje szczelny — badania nie obejmowały jednak stopnia zużycia mechanizmu krzeszącego iskrę (kamienia) w trakcie normalnego użytkowania pierwszego pojemniczka z gazem. Badania wykazały więc, że importowana zapalniczka jest zapalniczką wielokrotnego napełniania, ale nie wykazały, iż jest zapalniczką wielorazową.

W odróżnieniu od dwóch powyższych ekspertyz badanie przeprowadzone przez CBOS nie dotyczyło kwestii technicznych związanych z budową zapalniczek, ale sposobu postrzegania podobieństwa obu towarów przez „rynek”, przy czym przedmiotem badań byli hurtownicy i sprzedawcy detaliczni importowanych z ChRL zapalniczek do wielokrotnego napełniania (jednorazowych zapalniczek z zaworkiem).

Zgodnie z wynikiem badań CBOS zdecydowana większość przebadanych hurtowników i detalistów sprzedaje ww. towar jako zapalniczki jednorazowe. Podstawowymi przyczynami powyższego są:

— brak instrukcji producenta, która umożliwiałaby zapoznanie użytkownika ze sposobem ponownego napełnienia zbiorniczka (w tym informacji o koniecznym typie aplikatora),

— brak możliwości wymiany kamienia.

Biorąc pod uwagę wyniki trzech powyższych badań oraz dane zebrane w toku postępowania, Minister Gospodarki uznał, iż zapalniczki do wielokrotnego napełniania sprowadzane z ChRL i Tajwanu są *de facto* towarem podobnym do zapalniczek jednorazowych. Opinia taka została wyrażona w *decyzji z dnia 17 sierpnia 2000 r.* i podtrzymana w toku ponownego rozpatrzenia sprawy w *decyzji z dnia 14 listopada 2000 r.* Za słuszością powyższej decyzji przemawiał też fakt braku racjonalności ekonomicznej ponownego napełniania przez użytkownika zapalniczki jednorazowej, jeśli weźmie się pod uwagę cenę jednostkową zapalniczki, koszty związane z zakupem aplikatora i gazu oraz problemy związane z ponownym napełnieniem zapalniczki.

Dodatkowo Minister Gospodarki ustalił, iż w okresie badanym nie nastąpił widoczny wzrost sprzedaży gazu, mimo iż w okresie tym, praktycznie w sposób naty po wprowadzeniu pierwotnych ceł antydumpingowych, na rynku pojawiło się ok. 100 mln sztuk importowanych zapalniczek rzekomo wielokrotnie napełnianych gazem. W okresie 1998—1999 r. sprzedaż butli z gazem do zapalniczek produkowanych przez producenta krajowego, zaspokajającego ok. 80% krajowego popytu na ten towar, utrzymywała się na tym samym poziomie, pomimo drastycznego wzrostu przywozu zapalniczek, które rzekomo miałyby być do wielokrotnego napełniania, jest dowodem na to, że jej ponowne „teoretyczne” napełnianie nie zmienia faktu, że użytkownicy traktują je tak, jak zapalniczki jednorazowe. Wielkość importu gazu również nie potwierdziła zwiększonego zapotrzebowania rynku. Import gazu w 1999 r. w porównaniu z 1998 r. ogólnie wzrósł o ok. 50 ton. Przy założeniu, że wzrost importu gazu był przeznaczony do napełniania importowanych zapalniczek z zaworkiem, a nie do innych celów (np. zapalarek do gazu), oznaczał faktycznie możliwość napełnienia ok. 10,0 mln zapalniczek objętych postępowaniem (do obliczeń przyjęto tylko jednokrotne napełnienie zbiorniczka gazu) lub 1,0 mln zapalniczek przy dziesięciokrotnym napełnieniu zbiorniczka gazem.

Opinia Ministra Gospodarki co do podobieństwa tzw. zapalniczek do wielokrotnego napełniania i zapalniczek jednorazowych nie została zaakceptowana przez Naczelny Sąd Administracyjny. NSA w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 lutego 2002 r. (sygn. akt V SA 3981/00 i V SA 27/01) stwierdził, iż: *„wprawdzie o podobieństwie towarów jak i ocenie określonego stanu faktycznego jako przypadku obejścia ceł antydumpingowych nie rozstrzyga wyłącznie „techniczny punkt widzenia”, dowody pochodzące z IGNiG same przez się nie przesądzają o kwalifikacji przedmiotu objętego postępowaniem antydumpingowym i ostatecznej merytorycznej ocenie przesłanek cła antydumpingowego, to jednak podkreślić należy jednocześnie, że dowody te — wobec przytoczonej ich treści — nie mogą być również poczytane za podstawę oceny uznającej zapalniczki wielorazowe za podobne do zapalniczek objętych cłem antydumpingowym”.*

Ponadto, zdaniem NSA: *„wyjaśnienie tej kwestii (tj. „technicznego punktu widzenia”) i ewentualne stwierdzenie istnienia omawianej przesłanki cła antydumpingowego (tj. przywóz na polski obszar celny to-*

warów podobnych) wymagało przeprowadzenia przez organ orzekający dodatkowego postępowania dowodowego (w razie potrzeby również dowodu z opinii biegłego), którego organ orzekający nie przeprowadził i w konsekwencji nie przedstawił w rozstrzygnięciu przekonywającego wywodu w przedmiocie powyższej przesłanki cła antydumpingowego”.

Biorąc pod uwagę powyższe zalecenia NSA, Minister Gospodarki zlecił wykonanie dodatkowej ekspertyzy ekspertom z Wojskowej Akademii Technicznej. Celem jej było przeanalizowanie zapalniczek jednorazowych z zaworkiem z punktu widzenia ich budowy oraz rzeczywistych funkcji użytkowych w porównaniu z zapalniczkami jednorazowymi i wielorazowymi. Wykonanie tej dodatkowej ekspertyzy służyło właściwemu wyjaśnieniu zebranego wcześniej materiału dowodowego dotyczącego kwestii podobieństwa towarów.

Według powyższej ekspertyzy, zapalniczki zarówno jednorazowe, jak i do wielorazowego użytku składają się z dwóch podstawowych części: mechanizmu wytwarzającego iskrę i zbiornika z paliwem.

Mechanizm wytwarzający iskrę jest tak skonstruowany, że ruchem kciuka naciska się na dźwignię otwierającą zawór na zbiorniku paliwa, a jednocześnie obraca się kółka napędzające mechanizm krzesający iskrę. Iskra zapala uchodzący ze zbiornika gaz i tworzy się pochodnia płonącego gazu. Zwolnienie dźwigni zamyka zawór, a tym samym dopływ paliwa i płomień gaśnie. W mechanizmie krzesiwowym kółka napędowe (obracane kciukiem) wprawiają w obrót kółko krzesające, zwane także tarnikiem. Do kółka krzesającego sprężyna dociska kamień iskrzący. Na skutek pocierania kółka iskrzącego o kamień iskrzący powstaje iskra. Wytwarzanie iskry jest związane z ubytkiem masy kamienia iskrzącego. Zależnie od chropowatości kółka krzesającego, siły, z jaką jest ono obracane, oraz zależnie od siły, z jaką sprężyna dociska kamień iskrzący — kamień ten zużywa się.

Zbiornik z paliwem jest naczyniem ciśnieniowym. Paliwo, jakim są lekkie węglowodory, jest w stanie ciekłym, ponieważ ciśnienie panujące w zbiorniku jest wyższe od ciśnienia atmosferycznego o ponad 100 kPa w temperaturze około 20°C. W zakresie temperatur od minus 40°C do plus 40°C zbiornik z paliwem stosowany w zapalniczkach gazowych jest całkowicie bezpieczny. Należy jednak pamiętać, że jeśli znajdzie się w temperaturze powyżej 80°C — staje się ładunkiem rozrywającym i zapalającym. Zbiornik jest wykonywany z tworzyw termoplastycznych, których wytrzymałość na rozrywanie nie jest wysoka. Dlatego też istnieje optymalna objętość zbiornika ze względów wytrzymałościowych. Zapalniczki mają zbiornik na paliwo o objętości kilku centymetrów sześciennych.

Zapalniczki jednorazowe to takie zapalniczki, w których nie przewidziano możliwości wymiany przez użytkownika kamienia iskrzącego w mechanizmie wytwarzającym iskrę, jak również nie przewidziano możliwości ponownego napełniania zbiorniczka gazu paliwem. W zapalniczkę jednorazową przestrzeń w korpusie, w której umieszcza się sprężynę i kamień, jest zamknię-

ta od dołu. Sprężynę, a następnie kamień wkłada się od góry i przyciska kółkiem iskrzącym. Operacja włożenia nowego kamienia jest niemożliwa do wykonania przez użytkownika. Montażu dokonuje producent. Poprawnie zaprojektowana i wykonana zapalniczka jednorazowa powinna zapewniać wytwarzanie iskry tyle razy, ile razy należy tworzyć płomień, aby możliwe było całkowite wypalenie paliwa w zbiorniku, a mechanizm wytwarzający iskrę powinien być dalej sprawny. Zapalniczki jednorazowe tracą cechy funkcjonalne i użytkowe po wypaleniu paliwa w napełnionym przez producenta zbiorniku gazu. Zdolność do wytwarzania iskry pozostaje pomimo utraty zdolności do wytwarzania płomienia na skutek braku paliwa. Oznacza to, że w zapalniczkach jednorazowych jakość wykonania mechanizmu wytwarzającego iskrę, a w szczególności wielkość (masa) kamienia iskrzącego, muszą tę zdolność zapewnić.

Zapalniczki wielorazowe w przeciwieństwie do jednorazowych posiadają konstrukcję mechanizmu iskrzącego pozwalającą użytkownikowi umieszczać w korpusie nowy kamień iskrzący oraz posiadają możliwość napełniania paliwem zbiornika na gaz.

W zapalniczkach do wielorazowego użytku cylindryczna przestrzeń w korpusie, w której umieszcza się kamień i sprężynę, jest otwarta od dołu. Sprężyna dociska na kamień tzw. bagnetem. Oznacza to, że konstrukcja mechanizmu wytwarzającego iskrę pozwala użytkownikowi umieszczać w korpusie nowy kamień iskrzący, a zużycie kamienia nie powoduje uszkodzenia innych części zapalniczek dzięki zastosowaniu tzw. bagnetu.

Zapalniczki jednorazowe z zaworkiem posiadają mechanizm wytwarzający iskrę, w którym nie przewidziano możliwości wymiany kamienia iskrzącego przez użytkownika, ale przewidziano możliwość ponownego napełniania zbiorniczka gazu paliwem.

Eksperci z Wojskowej Akademii Technicznej badali rzeczywiste funkcje użytkowe zapalniczek jednorazowych z zaworem. Do testów otrzymali 18 losowo wybranych, z 33 przedłożonych do tego losowania — w obecności przedstawicieli importerów — próbek różnych typów zapalniczek. 16 sztuk zapalniczek z 18 okazały się zapalniczkami jednorazowymi z wmontowanym zaworem na zbiorniku paliwa. Dwie sztuki spełniały kryteria zapalniczek do wielorazowego użytku.

Wyniki testu wykazały, że przekazane do badań zapalniczki są skonstruowane i wykonane jako zapalniczki jednorazowe. Nie przewidziano możliwości wymiany kamienia iskrzącego przez użytkownika. W zapalniczkach tych zastosowano także kamień iskrzący, taki sam jak jest używany w zapalniczkach jednorazowych. Z testów wynika, że ok. 75% kamienia zużywa się do wypalenia paliwa zawartego w zbiorniku napełnionym przez producenta zapalniczek. Ustalono również, że wykorzystanie zaworu i ponowne napełnianie zbiornika paliwem spowoduje, że paliwo to nie będzie mogło być spalone, a zapalniczka zawierająca zbiornik ciekłego palnego gazu stanie się odpadem niebezpiecznym dla użytkownika i środowiska. Ekspertyza zawiera rów-

nież stwierdzenie, iż wmontowanie zaworu w zbiorniku paliwa zapalniczek jednorazowych, aby użytkownik uzupełniał gaz, jest błędem w sztuce inżynierskiej.

Dodatkowo w toku niniejszego postępowania strony przedstawiły dodatkowe dwie opinie biegłych:

- ekspertyzę Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w Bydgoszczy (SIMP), przedstawioną przez BUDZYŃSCY S.C.,
- ekspertyzę Instytutu Gazownictwa Naftowego i Górnictwa (IGNiG), przedstawioną przez firmę P.P.H. ST Stanisław Trzcziński.

Ekspertyza SIMP potwierdza spostrzeżenia ekspertów WAT, że jedyną różnicą w budowie zapalniczek jednorazowych oraz tzw. do wielokrotnego napełniania jest wmontowany w dolną część zbiorniczka zaworek oraz że oba typy zapalniczek nie posiadają konstrukcji mechanizmu wytwarzającego iskrę, która umożliwiałaby wymianę kamienia. Ekspertyza w konkluzji uznaje oba rodzaje zapalniczek za towar podobny.

Ekspertyza IGNiG Nr 4666A102 z listopada 2002 r. omawia wyniki 3 oddzielnych badań, które swoim zakresem objęły:

- a) badanie możliwości ponownego napełniania zapalniczek z zewnętrznego pojemnika i sprawdzenie ich szczelności.

Badanie przeprowadzono w oparciu o wymagania i metody badań zawarte w normie PN-EN ISO 9994.2002 pkt 4.3 i 5.6 na próbce składającej się z 125 sztuk zapalniczek,

- b) sprawdzenie trwałości zaworu służącego do ponownego napełniania paliwem zapalniczek gazowych z zewnętrznego pojemnika.

Badanie przeprowadzono w oparciu o wymagania i metody badań zawarte w normie PN-EN ISO 9994.2002 na próbce składającej się z 2 sztuk każdego z 4 modeli zapalniczek (napełnianie zapalniczek prowadzić aż do uszkodzenia zaworu),

- c) sprawdzenie trwałości działania mechanizmu wytwarzania płomienia.

Badanie obejmowało następujące czynności: obrót przez potarcie palcem kółka trącego, naciśnięcie dźwigni zaworu odcinającego dopływ paliwa do dyszy gazowej, odczekanie 3 sek. z naciśniętą dźwignią i palącym się gazem, zwolnienie nacisku na dźwignię zaworu. Badanie przeprowadzono na 4 sztukach zapalniczek.

Pierwsze dwa badania są w zasadzie powtórzeniem badań przeprowadzonych przez Instytut w toku pierwotnego postępowania. Udowadniają one ponownie fakt, iż zapalniczki jednorazowe z zaworkiem mogą być faktycznie napełnione gazem, co w świetle przedstawionych powyżej argumentów nie oznacza jeszcze, iż zapalniczki te są zapalniczkami wielorazowymi. Istotne znaczenie ma tu jedynie trzecie badanie, tj. badanie mechanizmu wytwarzania płomienia. W jego wyniku stwierdzono, że w badanych modelach mechanizmy wytwarzania płomienia mogą zapewnić (w zależności

od sposobu użytkowania zapalniczek) co najmniej 3-krotne napełnienie zbiornika gazem. Wynik powyższej ekspertyzy stoi w sprzeczności z wynikami ekspertyzy dokonanej przez ekspertów WAT, którzy ustalili, że w badanych zapalniczkach mechanizm wytwarzania płomienia ulega zużyciu po jednorazowym wykorzystaniu gazu w zbiorniczku zapalniczki. Należy zaznaczyć, że podstawową różnicą w warunkach badania, która mogła być powodem powstania powyższej rozbieżności opinii, był fakt, iż w badaniach przeprowadzanych przez WAT płomień po każdorazowym jego zapaleniu był podtrzymywany tylko przez jedną sekundę, podczas gdy w badaniach przeprowadzonych przez IGNiG czas ten wynosił 3 sekundy (co oznacza trzykrotnie większe zużycie gazu przypadające na każde użycie mechanizmu wytwarzania płomienia). Należy podkreślić, że eksperci WAT stosowali czas jednosekundowy, ponieważ taki czas potrzebny jest do zapalenia papierosa. Ponadto w ekspertyzie WAT wyraźnie określono, że wysokość płomienia została ustawiona na 10 — 15 mm, ponieważ na taką właśnie wysokość płomienia są ustawione zapalniczki nieposiadające możliwości jego regulacji. W przypadku badań przeprowadzonych przez IGNiG brak informacji na temat tego parametru. Ponadto należy zaznaczyć, że badaniu przez ekspertów WAT została poddana większa próbka zapalniczek (16) niż miało to miejsce w przypadku badań IGNiG (4 sztuki). Dodatkowo badaniu ekspertów WAT zostały podane zapalniczki pobrane jako próbki przez urzędy celne, a więc zapalniczki faktycznie importowane z ChRL. Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej nie jest natomiast w stanie stwierdzić, jakie było źródło pochodzenia zapalniczek badanych przez IGNiG — badanie to przeprowadzono na zlecenie jednej ze stron postępowania, a przedstawiciele drugiej strony, jak również Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, nie byli obecni ani przy samym badaniu, ani też w procesie wybierania konkretnych zapalniczek stanowiących przedmiot badania.

W toku postępowania przedstawiono także wyniki badań zapalniczek jednorazowych z zaworkiem przeprowadzonych przez spółkę BUDZYŃSCY S.C. Celem badania było ustalenie przyczyn ustania przydatności do użytku zapalniczek jednorazowych z zaworem. Na podstawie uzyskanych wyników badania stwierdzono, że najczęstszą przyczyną ustania przydatności zapalniczek do użytkowania było zużycie kamienia przy jednoczesnym braku konstrukcyjnej możliwości wymiany kamienia przez użytkownika w układzie wytwarzającym iskrę. Należy jednak zaznaczyć, że powyższe badanie również zostało przeprowadzone przy braku obecności pozostałych stron postępowania oraz przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Niezależnie od przedstawionych powyżej ekspertyz i danych, w toku ponownego rozpatrzenia sprawy Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej wziął także pod uwagę:

- 1) wyniki postępowania w sprawie obejścia ceł antidumpingowych przez pochodzące z ChRL i Tajwanu tzw. zapalniczki wielorazowe, przeprowadzonego wcześniej przez Unię Europejską.

W toku tego postępowania, zakończonego rozporządzeniem nr 192 z dnia 25 stycznia 1999 r. (O.J. L 22/1 z dnia 29 stycznia 1999 r.) Komisja Europejska uznała, że zapalniczki jednorazowe z zaworkiem (tzw. napełnialne zapalniczki jednorazowe), które odpowiadają jednemu z pierwszych modeli japońskich zapalniczek jednorazowych nienapełnialnych, zostały wyposażone w zawór wyłącznik w celu obejścia ustanowionego cła antidumpingowego (vide pkt 1.4 (23) oraz (24) rozporządzenia nr 192 z dnia 25 stycznia 1999 r. — O.J. L 22/1 z dnia 29 stycznia 1999 r.).

- 2) materiał dowodowy przekazany w maju 2002 r. przez Regionalny Inspektorat Celny.

Materiał ten potwierdza, że zapalniczki jednorazowe zostały poddane modyfikacjom polegającym na wstawianiu zaworków wyłącznie w celu zmiany kwalifikacji produktu do innej kategorii i obejścia ustanowionego cła antidumpingowego. Ponadto materiał ten zawiera również instrukcje wysyłkowe, które są dowodem na to, że zapalniczki z zaworem ładowano „w drzwiach kontenera”. Wynikający z oficjalnych statystyk importowych brak przywozu na polski obszar celny zapalniczek jednorazowych (z danych CIHZ wynika, iż w porównywalnym okresie 5 listopada 1998 r. — 5 listopada 2000 r. wprowadzono do Polski ok. 2,0 mln sztuk chińskich zapalniczek jednorazowych klasyfikowanych według kodu PCN 9613 10 00 0 oraz 97,0 mln chińskich zapalniczek deklarowanych jako do wielokrotnego napełniania, klasyfikowanych według kodu PCN 9613 20 90 0) jest potwierdzeniem wykonywania tych instrukcji. Zgodnie z danymi z ChRL oraz z Hongkongu sprzedaż zapalniczek do Polski ukształtowała się w ww. okresie na poziomie: ok. 55,0 mln sztuk chińskich zapalniczek jednorazowych klasyfikowanych według kodu PCN 9613 10 00 0 oraz 28,7 mln zapalniczek deklarowanych jako do wielokrotnego napełniania, klasyfikowanych według kodu PCN 9613 20 90 0.

Całokształt powyższych ustaleń potwierdza, że zapalniczki jednorazowe pochodzenia chińskiego zostały poddane modyfikacjom polegającym na wstawianiu zaworu, co do którego stwierdzono, że nie pełnił żadnej funkcji mającej na celu uzasadnienie ekonomiczne, a wmontowanie go służyć ma jedynie obejściu nałożonego cła, natomiast te zapalniczki jednorazowe, które nie zostały poddane modyfikacjom, wprowadzono na polski obszar celny jako zapalniczki do wielokrotnego napełniania klasyfikowane według kodu PCN 9613 20 90 0 — również w celu obejścia cła.

2. Zmiana struktury przywozu

Wprowadzenie decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. cła antidumpingowego, która weszła w życie w dniu 5 listopada 1998 r., spowodowała zmianę struktury przywozu przedmiotowych zapalniczek.

Import zapalniczek deklarowanych jako do wielokrotnego napełniania z ChRL oraz import zapalniczek rzekomo pochodzących z Tajwanu zajął miejsce zapal-

niczek jednorazowych pochodzących z ChRL, po wprowadzeniu cła antydumpingowego. Przywóz zapalniczek jednorazowych z ChRL, po nałożeniu na nie cła, zmniejszył się z ok. 70,0 mln sztuk w 1998 r. do 0,9 mln sztuk w okresie badanym. W tym samym okresie import zapalniczek z zaworkiem pochodzących z ChRL (rzekomo zapalniczek wielorazowych) wyniósł 6,1 mln sztuk, a przywóz zapalniczek rzekomo pochodzących z Tajwanu wyniósł ok. 4 mln sztuk. Przed okresem badanym import powyższych produktów nie istniał. Ponadto ceny w imporcie tych zapalniczek ukształtowały się na porównywalnym poziomie z cenami zapalniczek jednorazowych objętych ustanowionym cłem antydumpingowym.

3. Osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego polegające na obniżeniu cen towarów krajowych

W wyniku wykazanego wyżej obejścia nałożonych ceł antydumpingowych nastąpiło osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego, polegające na obniżeniu cen towarów krajowych. W okresie badanym ceny te kształtowały się następująco:

listopad 1998 r.	— 0,35 zł/szt.,
grudzień 1998 r.	— 0,29 zł/szt.,
styczeń 1999 r.	— 0,24 zł/szt.,
luty 1999 r.	— 0,23 zł/szt.,
marzec 1999 r.	— 0,22 zł/szt.

W całym okresie badanym średnia ważona cena zbytu przemysłu krajowego wynosiła 0,25 zł/szt., podczas gdy średnia ważona cena przywozu objętego postępowaniem (na bazie CIF) wynosiła 0,21 zł/szt.

4. Rekompensowanie ceł przez zagranicznego eksportera

W toku postępowania stwierdzono, iż w okresie badanym nie występowało rekompensowanie ceł przez zagranicznego eksportera. Jednakże zjawisko to nie mogło wystąpić przy obejściu polegającym na zmianie struktury geograficznej lub towarowej przywozu. W przypadku klasyfikowania towaru objętego cłami antydumpingowymi pod innym kodem taryfowym lub jako towaru o innym pochodzeniu cło antydumpingowe w ogóle nie jest przez importerów płacone, a więc nie może być rekompensowane. Rekompensowanie cła przez eksportera zachodzi przy obejściu cła polegającym na tym, że importer sprowadza towar objęty cłami i płaci je, ale jednocześnie zakupuje towar z zagranicy na tak korzystnych warunkach, że mimo zapłacenia cła, nie zmniejszając swojego zysku, jest w stanie utrzymać dotychczasową cenę sprzedaży w kraju. Rekompensata taka może mieć zarówno charakter bezpośredniego obniżenia ceny przez eksportera, jak i bardziej subtelnych działań pośrednich, które jednak mają ten sam efekt. W obecnej sytuacji, wobec zjawiska unikania ceł w ogóle, opisywana w tym punkcie przesłanka dodatkowa stwierdzenia obchodzenia ceł antydumpingowych nie występuje.

VII. Wstępne ustalenia faktyczne dotyczące dumpingu

Według danych Centrum Informatyki Handlu Zagranicznego średnia cena zapalniczek z zaworkiem pochodzenia chińskiego w okresie badanym wynosiła 0,05 EUR/szt. na bazie CIF granica RP. W przypadku zapalniczek rzekomo pochodzących z Tajwanu cena eksportowa również wynosiła 0,05 EUR/szt.

W wyniku postępowania przeciwko przywózowi na polski obszar celny chińskich zapalniczek jednorazowych po cenach dumpingowych zakończonego *decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r.* ustalono natomiast wartość normalną chińskiej zapalniczki jednorazowej w wysokości 0,12 EUR/szt. W tej sytuacji oraz w świetle ustaleń, że rzekome zapalniczki wielorazowe oraz zapalniczki rzekomo pochodzące z Tajwanu są towarem podobnym do chińskiej zapalniczki jednorazowej, jest oczywiste, że średnia cena zapalniczek w wysokości 0,05 euro za sztukę jest ceną dumpingową.

VIII. Wstępne ustalenia faktyczne dotyczące szkody

W toku postępowania przemysł krajowy wykazał, iż po znacznym wzroście produkcji i sprzedaży w miesiącach grudzień 1998 — styczeń 1999, czyli po wprowadzeniu cła antydumpingowego, w lutym i marcu 1999 r. nastąpił gwałtowny spadek sprzedaży, produkcji oraz cen krajowych zapalniczek. Wielkości produkcji i sprzedaży w okresie badanym kształtowały się następująco:

wielkość sprzedaży:

listopad 1998 r.	— 6 186 szt.
grudzień 1998 r.	— 363 300 szt.
styczeń 1999 r.	— 315 557 szt.
luty 1999 r.	— 287 764 szt.
marzec 1999 r.	— 180 930 szt.

wielkość produkcji:

listopad 1998 r.	— 73 186 szt.
grudzień 1998 r.	— 552 809 szt.
styczeń 1999 r.	— 686 607 szt.
luty 1999 r.	— 273 664 szt.
marzec 1999 r.	— 131 580 szt.

Ponadto w całym okresie badanym producenci krajowi ponosili straty na sprzedaży z powodu niemożności konkurowania z ceną zapalniczki chińskiej. Straty te ponoszono mimo prób redukcji kosztów. Z uwagi na brak możliwości zbytu w cenach pokrywających koszty produkcji spółka BUDZYŃSCY S.C., aby obniżyć koszty produkcji, podjęła decyzję o imporcie chińskich podzespołów do zapalniczek, a pomimo to koszty produkcji były znacznie wyższe niż ceny zapalniczek na polskim rynku z importu.

Z analizy posiadanych przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej danych wynika, że import zapalniczek po cenach dumpingowych jest dla przemysłu krajowego barierą, której przemysł nie jest w stanie przewyciężyć. W konsekwencji rozmiary importu po cenach dumpingowych doprowadziły do znacznego ograniczenia mocy produkcyjnych (i zatrudnienia).

Przeprowadzona analiza wykluczała również możliwość, że szkoda została wyrządzona przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych (z wyjątkiem obejścia ceł antydumpingowych przez import zapalniczek pochodzących rzekomo z Wietnamu, wobec których podjęto odrębne środki).

W świetle materiału dowodowego zawartego we wniosku spółki BUDZYŃSCY S.C. oraz danych spółki PREMETS.A., a także materiału zebranego w toku postępowania, należy stwierdzić, że przywóz w celu obejścia ustanowionego cła antydumpingowego zapalniczek jednorazowych z zaworkiem oraz zapalniczek rzekomo pochodzących z Tajwanu wyrządzał szkodę przemysłowi krajowemu.

IX. Nałożenie cła antydumpingowego

W świetle zebranego materiału dowodowego uznano, iż zapalniczki do wielokrotnego napełniania pochodzenia chińskiego i zapalniczki jednorazowe pochodzenia chińskiego, na które Minister Gospodarki ustanowił *decyzją z dnia 26 października 1998 r.* cło antydumpingowe, są towarami podobnymi, a import tych pierwszych służy obchodzeniu cła antydumpingowego. W konsekwencji postępowanie zakończone zostało nałożeniem cła antydumpingowego na te zapalniczki i obecnie w toku ponownego rozpatrzenia sprawy nie znaleziono argumentów na rzecz zmiany powyższej decyzji.

W świetle zebranego materiału dowodowego uznano, iż zapalniczki rzekomo pochodzące z Tajwanu i zapalniczki jednorazowe pochodzenia chińskiego, na które Minister Gospodarki ustanowił *decyzją z dnia 26 października 1998 r.* cło antydumpingowe, są towarami podobnymi, a import tych pierwszych służy obchodzeniu cła antydumpingowego. W konsekwencji postępowanie zakończone zostało nałożeniem cła antydumpingowego na te zapalniczki i obecnie w toku

ponownego rozpatrzenia sprawy nie znaleziono argumentów na rzecz zmiany powyższej decyzji.

X. Wstępne ustalenia prawne

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dokonał wstępnego ustalenia, że wnioskodawca postępowania — BUDZYŃSCY S.C. — był legitymowany do skutecznego wnioskowania o wszczęcie postępowania antydumpingowego na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z 1997 r.

W toku postępowania wstępnie ustalono również, iż towar objęty postępowaniem jest zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z 1997 r. towarem podobnym do towaru objętego cłem antydumpingowym.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej stwierdził wystąpienie obejścia ustanowionych ceł antydumpingowych zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z 1997 r.

W trakcie ponownego rozpatrywania sprawy Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej uzupełnił postępowanie dowodowe.

Postanowienie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Pouczenie

Na postanowienie nie przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy z 2001 r., stronom biorącym udział w postępowaniu antydumpingowym przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej co do wstępnych ustaleń w terminie 15 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia. Zastrzeżenia powinny zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na ich poparcie.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

285

POSTANOWIENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 8 kwietnia 2003 r.

w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 31 października 2000 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r.

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 w związku z art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271)

po ponownym rozpatrzeniu decyzji Ministra Gospodarki z dnia 31 października 2000 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny zapalniczek kieszonkowych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (M. P. Nr 35, poz. 719) dokonuje się wstępnych ustaleń co do wystąpienia okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych w celu obejścia cła antydumpingowego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 26 października 1998 r. (M. P. Nr 39, poz. 550).

1) Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).